

Americký turnaj U. S. Open patří již po mnoho let k největším závodům v kickboxu na světě. Letos se turnaje zúčastnilo přes tři tisíce závodníků ze čtyřiceti zemí světa a organizátoři prodali přes pět tisíc lístků pro diváky. Soutěžilo se ve více než desítku různých disciplín a pro závodníky bylo připraveno téměř čtyřicet zápasišť. I když jste třeba na tomto turnaji nikdy nebyli, tahle čísla sama o sobě napovídají, že U. S. Open je turnaj skutečně gigantických rozměrů.

V rámci U. S. Open se závodí pro Evropany i v tak nezvyklých disciplínách, jako je například ukázka sebeobrany, kreativní přerážení nebo formy pro zdravotně postižené. Součástí turnaje jsou ale i u nás známé disciplíny semi-contact, light-contact a formy. Zejména co se forem týče, jsou Američané světovými lídry a úroveň jednotlivých závodníků a závodnic ve formách značně převyšuje to, na co jsme zvyklí z Evropy. I v semi-contactu patří tradičně USA ke světovým velmocem. Ovšem díky tomu, že výkonnost evropských závodníků šla zejména v posledních letech rapidně nahoru, dá se říct, že na semi-contactním poli jsou nyní síly Evropy a USA relativně vyrovnané.

V čem se U. S. Open odlišuje od všech evropských turnajů, je obrovský počet výkonnostních kategorií. V rámci každé

disciplíny se závodí celkem v šesti kategoriích od úplných začátečníků (do šesti měsíců tréninku), přes začátečníky (do dosažení oranžového pásku), mírně pokročilé, středně pokročilé (hnědé pásky) až po pásky černé. Černý pásek má v USA takřka každý závodník, který byl alespoň na dvou či třech větších turnajích, a proto se tato kategorie dále dělí na tzv. černé pásky A (lidé, kteří byli na méně než šesti velkých turnajích) a černé pásky AA (kde startují ti nejlepší z nejlepších). Pokud tedy chcete srovnat své síly s těmi opravdu nejvyššími soupeři, tak je samozřejmostí, že se přihlásíte do kategorie AA.

Semi-contact v americkém pojetí se od toho evropského liší v tom, že se zápasí pouze jedno dvouminutové kolo. Zápas proto probíhá ve velmi rychlém tempu, protože

na rozdíl od dvou- či tříkolového zápasu není moc času na vyčkávání a taktizování. V semi-contactu černých pásků AA získala naše výprava celkem tři bronzové medaile. Petr Kotík vyhrál několik zápasů a v semifinále předvedl vyrovnaný souboj s patrně největší americkou hvězdou Raymondem Danielsem. Američtí rozhodčí nebyli Petrovi tak úplně nakloněni, a tak nakonec zápas skončil v Petřův neprospěch a výsledné třetí místo. Bronz vybojovali v semi-contactu černých pásků AA i Jan Šeba a Ivana Veselková. V kategorii černých pásků light-contactu mužů skončil na třetí příčce Petr Tahal.

Co se forem týče je U. S. Open přehlídkou někdy až téměř nadlidských výkonů a diváci se skutečně mají na co dívat. Čeští závodníci z týmu No Gravity ale předved-

li, že i v tak velké konkurenci je třeba s nimi počítat. Všichni se totiž umístili do první desítky a lépe, což lze považovat za historicky nejlepší výkon českého freestyle. V kategorii týmových sestav obsadili David Stránský a Marek Svitek deváté místo z celkem dvaceti týmů. V kategorii jednotlivců Musical Forms černé pásky AA startovalo celkem dvacet pět závodníků, mezi nimi i takové hvězdy jako Sammy Vasquez nebo Marc Canonizado. Jonáš Petřík i David Stránský zajeli své sestavy relativně bez chyby a oba se tak vešli do první osmičky – Jonáš skončil na osmém a David na šestém místě. Nejmladší závod-

ník z No Gravity jedenáctiletý Martin Müller byl rovněž úspěšný, v disciplíně Creative Forms černé pásky A vyhrál zlatou medaili. Potvrdilo se tak, že čeští zástupci freestyle karate skutečně patří mezi světovou špičku.

U. S. Open je zážitkem, který lze jen těžko popsat. Kickbox a bojové sporty obecně se v USA těší nesrovnatelně větší oblibě a úctě než u nás

a na celkové atmosféře závodů je to znát. Nejlepší američtí závodníci (Raymond Daniels, Sammy Vasquez a další) jsou v Americe považováni za hvězdy první velikosti a nám nezbývá než doufat, že i u nás bude kickbox a všechny jeho disciplíny v budoucnu aspoň z poloviny tak populární jako v USA.

